

(המשך מעמוד 31)

אין לי הסבר. אני רק יכול לומר שאנחנו מוטי ואני בנינו את רלף ולא הוא אותנו. היתה לו קבוצה גדולה ולכן הצליח. מדוע הוא לא מצליח עם סטורן קלן בגרמניה?

אני מחבב אותו. הוא מאמן טוב. אבל היה לו צוות שחקנים והנהלה שהיה חייב להצליח איתם.

אתה מרגיש שאתה נכנס לעידן הלא-סימפטי כספורטאי גדול. ש' היה בטופ הרבה שנים, ועתה ית' חילו לחפש את המיגרעות שלו ואת המישחקים הפחות טובים. כדי לני' גח אותו. בפרט כשלצידו צעיר ה' מקווה לתפוס את מקומו!

אינני חושב שאני נכנס לעידן הזה. גם גיל 35-30 זה טופ של שחקן, תלוי איך הוא שומר על עצמו. הגיל קובע, אבל תלוי למי. אני בטוח שאארץ את החווה שלי, גם כשיסתיים, בעוד שני' תיים. אבל כל עוד יש לי חוזה, אצדיק כל אגודה המשולמת לי. אם אראה שאני נסוג, אצמצם את תחומי העיסוק שלי. אולי אפרוש מהנבחרת.

שחקן גדול כמו חואן קורבלן, ה' רכזו הספרדי, פרש מהנבחרת ובעוד שנה יפרוש מריאל מדריד. לו יש סיבה טובה - קאריירה של דוק' טור. איזו סיבה תהיה לך?

הסיבות שלי לפרוש יהיו: חוסר מו' טיבציה, פגיעה בעסקים וירידה ביכו' לת. כשאחד מהם ייפגע, אחליט לתלות את הנעלים ואפרוש.

לא לוועסים כדורסל בבית

פרט לכדורסל יש למיקי ברקו' ביץ' ארבע חנויות למוצרי ספורט. פירמה חדשה. פוינט 9, לביג' דייספורט והלבשה, אותם הוא משווק בארץ. ומטרתו להפיצם גם באירופה.

יש לו אשה. שלי. שנמאס לה לפ' עמים מכל ההמולה של הכדורסל, וגם שני ילדים, עדי בת ה-6 ורועי בן ה-3.

הבת. עדי, התחילה להבין ש' אביה מפורסם. בפרט שהיא רואה אותו חותם לילדים ברחוב. רועי הבולנדי החל מצטרף אל אביו לאימוני הקבוצה. אך בבית מנסים ההורים לדבר כמה שפחות על כדורסל. המישפחה שלי שונה מ' הבחינה הזו. אנחנו מנסים ללעוס כמה שפחות כדורסל בבית. המ' צבר-רוח שלנו לא נמנע בגלל מישחק זה או אחר, אומר מיקי.

את השיא שלו במיספר ההופ' עות גשביע אירופה לאלופות (164) קשה יהיה לשבור. 13 שנים הוא בהרכב הבוגר של מכבי תל-אביב. וזכה בכל התוארים האפשריים. רק תואר אחד לא קיבל לידיו ע' דיין. תואר סימלי אך יוקרתי: קפטן מכבי תל-אביב.

מיקי. כיצד אתה מסביר שמאז שאתה בהרכב הבוגר של הקבוצה קיבלו את תפקיד הקפטן רק לילוי אמריקה - טל ברודי, גים בוטרייט ולו סילבר - אך לא אתה או מוטי ארואסטי?

כמכבי נוצר מצב שהנהלה קובעת את תפקיד הקפטן. האדם שחבר את הקפטן בשנים האלה - שיערב לו. את גים בוטרייט בחורו אולי בגלל זה שרצו שישאר שנה-שנתיים יותר. הק' פטן הנוכחי, לו סילבר, הוא טוב לקבר' צה.

אבל יש סיבה קונקרטית יותר. תמיד עמדת על שלי ואף ניהלתי בוד' מנו מישפט נגד הקבוצה. אולי האדם שהחליט שלא אהיה קפטן וזכר לי את הימים ההם.

ולסיכום העונה האירופית: מי היה השחקן הבולט והמאכזב מב' חינתך ומי תיזכה בגביע?

הבולט היה דראון פטרוביץ מצ' בונה, המאכזב - ברוס פלאוארס מבנקודרומא.

הזוכה בגביע תהיה, לדעתי, ריאל-מדריד, שהגיעה לשיאה בזמן הנכון. אין סיבה שלא יקחו את הגביע. הייתי רוצה שיזכו, אפילו שזה בא על חש' בוננו. יאיר עמיקם ■

יגאל לביב, שהיה כתב-כוכב ב"הארץ" וב"העולם הזה" ובעל ירחון משלו - האם מתנכלים לו בגלל פרשיות שחיתות שחשף או שהיה סחטן

מחוכם שהשתמש בידעו שלו כדי לסחוט כספים מבעלי-הון?

נאשם לביב וקצין מישטרה אישי-שלום* קסטו מפלילה

הכנסה מסויימים, שבהם הוא מעוניין, יסתיימו יותר מהר, והוא יקבל עבורם את שכרו? כתב השופט.

בעיקבות הויכוח המרשיע הפסיק לביב את עבודתו בעיתון הארץ. אך הוא התפרסם והחל או בקאריירה עשירה של גילוי פשעים וחשיפת פרשיות. את פרשיות אשר ידלין והשר אברהם עופר חשף לביב ככתב העולם הזה.

ברבות הימים החליט לביב כי הגיע הזמן שיהיה לו עיתון פרטי משלו, כדי שלא יהיה כבול לעורכים ועורכי-מישנה. הוא קנה את הירחון חדשות המישטרה, והחליף את שמו למאה. לביב פירסם על שער הירחון מדי חודש דמות של אישיות חשובה אחרת הכרוכה בשערוריה ציבורית שגילה.

מיבחן נוסף

כתיבה אישית הנוכחי מבוסס על כתבות שכתב לביב - לדיברי האישום - כדי לסחוט כספים מאנשי-עסקים שונים. רשימת האישום הנוכ'

לביב: לוחם או סחטן?

קצין ארמנד לוי לא נחקר

עד גנדי לגלות מקורות

לביב עיתונאי צעיר ונמרץ בהארץ. הוא היה כתב כלכלי בעל קשרים ומקורות מידע נסתרים. שגילה סקר פים חשובים בתחומי הכלכלה והחברה. הוא חשף או פרשה שעירבה את קצין המישטרה הוותיק אהרון שלוש בכך שהזהיר את סניגורו של ג'ו סטאשר, אישה-מאפיה, שלא יקנה מיסמכים שונים של לביב הבאי מארצות-הברית ואשר סיכנו בפלילים את מאיר לנסקי. פירסום הפרשה גרם להקמת ועדת חקירה, ועדת-פלר. הוועדה טיירה מכל וכל את קצין המישטרה, והחשי' דה את לביב כסחטן.

לביב טען אז שהמישפט שהוגש נגדו, באשמת פריצה, היה ניקמתה של המישטרה על עניין אהרון שלוש. סניגורו של לביב, עורך-הדין רם כספי, לא טען זאת בבית-הדין, אך רמו על כך.

במהלך המישפט התוא התגלה כי לביב היה מודיע של מסי-הכנסה. מודיע המקבל סכום מסויים מערך העבירה. לכן עלה חשש כי נסיונו של לביב להשיג מיסמכים המרשיעים את חברת גיבור בהעלמות-מס לא היה נקי מאינטרס אישי כלכלי.

השופט כהן ניסה לעמוד בפסק-דינו על הצדדים השונים כאישיותו של הנאשם. וכך כתב אז: "לכל הדיעות לביב הוא אדם שפוי, לכאורה פתוח וחביב, העושה רושם טוב. האם העבירה המיוחסת לו מתיישבת עם אישיותו?" השופט ניתח את האפשרות כי לביב נגד במטרתו המוצהרת, מילחמה לטר' הרהימדות. השופט הזכיר כתבה שכתב לביב על הסחבת בפרקליטות-המחוז. "האם יחשוב הקורא כי לביב כתב את הכתבה כדי לייעל את הפרקליטות או כדי שמישפטי מס'

שנחרטו בהיסטוריה המישפטית של מדינת-ישראל: ידי קיבלה כמה פעמים פקודה ממוחי לחתום על הרשעה, וסירבה לחתום; יש לי פחד, שאם ארשיע את הנאשם תהיה זו טעות שיפוטית. וזה מזלו של הנאשם." כתב השופט כהן.

השבוע מצא לביב את עצמו שוב על ספסל-הנאשמים בבית-הדין השופט המחוזי בתל-אביב, הפעם לפני השופט אורי שטרומן. הוא נאשם ב-12 פירטי' אישום של סחטנות באימים והוצאת דיבה נגד שורה של אישים בעל-מון ומוניטין בחברה הישראלית.

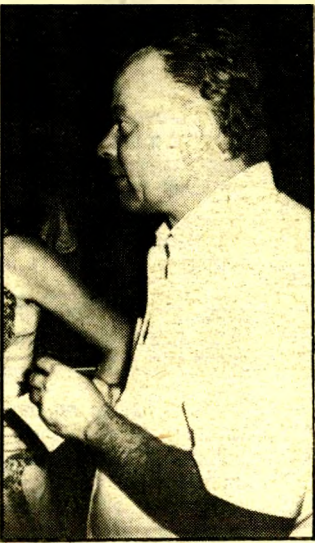
ב-1972, בעת מישפטו הראשון, היה

יגאל לביב הרים כוסית שמפניה, כדי לחגוג את ויכוחו מהאשמות פליליות בבית-הדין המחוזי בתל-אביב. יחד איתו חגגו הרבה חברים ועיתונאים בדירתו שבשיכון-כבלי. למרות שימתחו על הויכוח, ועם לביב על מילים שונות שאמר השופט, אשר העמידו אותו באור עכור.

המסיבה הזו נערכה ב-1972, כאשר השופט בנימין כהן זיכה את לביב מאשמת פריצה, שמתרתה היה להשיג מיסמכים שאמורים היו להוכיח כי חברת גיבור לגרבוניס ביצעה עבירות-מס בסכומים של מיליונים. בפסק-הדין המזכה כתב השופט את המילים

עד מיזרחי ידיד המפכ"ל

עיתונאי תבור זיכרון-דברים